

πυξ

πυξ, επίρρ. [<αρχ. πύξ (= με τις γροθιές)], εύχρ. μόνο στη φρ. *πυξ λαξ* (ενν. *έφυγε, εκδιώχθηκε*), με γροθιές και κλοτσιές: «επειδή δημιουργούσε συνέχεια φασαρίες στο μαγαζί του, τον έδιωξε πυξ λαξ».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας